

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez va acompanyar Illa ahir a l'Agència del Medicament i es va acomiadar en públic d'ell com a ministre amb elogis ■ FERNANDO CALVO / EFE

Illa deixa Sanitat plantant el Congrés sobre la vacuna

■ Plega avui i esquivarà la citació de la comissió de Sanitat i la Diputació Permanent per la vacunació i l'abús dels militars ■ Sánchez li confia un repte d'estat ■ Podem i l'oposició li censuren que digui adeu ara

David Portabella
MADRID

“Entenc perfectament la teva decisió”, va dir Pedro Sánchez. Amb el gir narratiu de presentar el salt del ministeri de Sanitat al cartell del PSC com si fos decisió pròpia, el president espanyol es va acomiadar en públic de Salvador Illa ahir i ho va fer confiant-li una operació d'abast estatal. “El desafiament que tens per endavant durant els pròxims mesos i anys és apassionant i complex, però molt necessari per a Catalunya i també per a Espanya en la tasca de retrobament, de progrés i de benestar que necessita una part molt important d'Espanya”, va dir Sánchez a Illa. Enmig de la tercera onada i de l'escàndol dels polítics i militars –com ara el Jemad– que s'han vacunat sense tenir-hi dret, el ministre deixa Sanitat avui i sense explicar-se: plantarà el Congrés, on era citat per la comissió de Sanitat i per la diputació permanent.

L'aposta de desvestir un ministre de Sanitat en plena pandèmia per vestir un candidat del PSC a la

Les frases

“No defujo res. Qui compareixerà serà el govern d'Espanya i qui aquell dia tingui la responsabilitat”

Salvador Illa
MINISTRE DE SANITAT

“El candidat Illa ha fagocitat el ministre i l'interessen més els vots que les vides”

Carolina Telechea
DIPUTADA D'ERC AL CONGRÉS

“Tens un desafiament apassionant i complex, però és molt necessari per a Catalunya i també per a Espanya”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“Marxa per la porta del darrere. Ha tingut por que l'efecte Illa sigui el suflé Illa”

Jaume Asens
PRESIDENT DE PODEM AL CONGRÉS

Generalitat es va anunciar amb un cop d'efecte el 29 de desembre i l'hora del “torn a casa” arriba avui al Consell de Ministres, on Illa entrarà amb la cartera de Sanitat i en sortirà com a exministre. Complirà així la paraula donada de plegar “quan comenci la campanya” del 14-F.

Rendició de comptes

La jugada d'apartar Iceta en favor d'Illa vivia una pressió *in crescendo* i el dia del desenllaç no podia ser innocu, però l'adeu ha arribat precisament en una setmana exigent pel

que fa a la rendició de comptes. Illa havia de comparèixer a la comissió de Sanitat demà passat per a l'examen mensual de l'estat de la pandèmia. I la Diputació Permanent –que substitueix el ple del Congrés en períodes de vacances com ara el mes de gener– va ser un clam de l'oposició –PP, Vox i Cs–, però també dels socis d'investidura –ERC i PNB– i fins i tot del soci de coalició, Unides Podem, pel que consideren un adeu a la francesa. El clam contra Illa va fer que la Diputació Permanent aprovés per un

sol vot (32 a 31) tres peticions de compareixença del ministre de Sanitat –dues del PP i una d'ERC– i que la cita tingui lloc abans d'acabar el mes de gener, la qual cosa només deixa dijous o divendres com a dies hàbils. En una setmana monopolitzada pel relleu de carteres i pels adeus, les benvingudes i les promeses del càrrec davant Felip VI, l'encara ministre nega que “defugi la responsabilitat”, però va deixar clar que serà la seva previsible substituta a Sanitat, Carolina Darias, qui respondrà a la citació. “Qui compareixerà serà el govern d'Espanya i qui aquell dia tingui la responsabilitat”, se'n va desmarcar Illa. La vacant de Darias a Política Territorial espera Miquel Iceta, que cobriria el buit de la quota catalana del PSOE al Consell de Ministres i amb la cartera que Meritxell Batet va tenir entre el 2018 i el 2019.

Vots, vides, efecte i suflé

La més dura amb Illa va ser la diputada d'ERC Carolina Telechea. “El candidat Illa ha fagocitat el ministre i s'ha convertit en esclau de la demoscòpia: li interessan més els vots que les vi-

des”, va etzibar Telechea. “Marxa per la porta del darrere. Ha tingut por que l'efecte Illa es convertís en el suflé Illa”, va dir Jaume Asens (Unides Podem). Només el diputat del PSOE Guillermo Meijón va defensar Illa: “Fa dies i dies que sol·liciten que dimiteixi, i quan dimiteix resulta que és una burla al Congrés. Qui els entengui que els compri!” L'últim dia d'Illa no va estar exempt de polèmica: tot i la màxima d'estar “al 101% centrat en el combat del virus”, es va fer acompanyar tot el dia per un equip televisiu de l'espai de La Sexta *El Intermedio*. “La meua opció es un govern progressista amb els comuns com està funcionant al govern d'Espanya”, va dir.

Sánchez, en campanya

A més d'enaltir Illa com a ministre i candidat en un acte a l'Agència estatal del Medicament, –“per a mi ha estat un honor treballar amb tu braça braç, sense tu tot hauria estat més complex”–, Sánchez obrirà la campanya del PSC dijous al costat del candidat i participarà en quatre mitings més fins al 14-F. ■

OPINIÓ

Lluís
Falgàs

L'abstenció i el post-14-F

Amb més o menys entusiasme, tots els partits tenen la certesa que el diumenge 14 de febrer hi haurà eleccions. Tot apunta que serà així. Ni el TSJC canviarà el seu argumentari inicial. Ni la Generalitat canviarà ni una coma del decret que va signar el vicepresident, Aragonès, perquè les eleccions se celebressin el 30 de maig. Els candidats van amb el barret electoral intentant fer una campanya atípica. Amb una combinació de mascareta i fórmules telemàtiques, els partits han començat des d'aquest cap de setmana –una setmana abans del previst oficialment– a difondre els missatges electorals que tenien guardats des de poc abans que Quim Torra fos inhabilitat.

Ara mateix hi ha pànic davant d'una possible abstenció per motius com ara la por de sortir al carrer per anar a votar en plena pandèmia, un cansament polític per manca de solucions i el fet d'estar davant d'unes eleccions que no són convocades per la Generalitat sinó per un jutjat que ha determinat mantenir el dia que automàticament s'haurien de celebrar les eleccions perquè Catalunya té un president inhabilitat. Ara mateix la principal feina de la classe política hauria d'ésser aconseguir fer desaparèixer aquests pànics per intentar que la ciutadania s'animi a anar a votar. A Euskadi i Galícia les eleccions es van ajornar fins al mes de juliol i llavors només va votar el 50 per cent. Fet que a Catalunya seria un desastre que crearia una forta desafecció per les institucions catalanes. Amb l'actual panorama preocupa l'abstenció i preocupa el post-14-F, en què és fàcil intuir, segons les enquestes, una paràlisi de llargs mesos com va passar després de les eleccions del 155; les del 21 de desembre del 2017, en què l'independentisme va haver de patir suor i plors per posar-se d'acord per investir un president.

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

Elsa Artadi i Laura Borràs, en l'acte d'ahir, amb un dels cartells de campanya amb la imatge de Carles Puigdemont ■ EFE

JxCat afirma que declararà la república si se supera el 50% de vot independentista

■ L'estratègia de la formació serà intentar polaritzar les eleccions en un duel entre Borràs i Illa ■ 'Junts per fer. Junts per ser' serà el seu lema de campanya

Francesc Espiga
BARCELONA

La recrudescència de la crisi del coronavirus ha obligat a modular-ho pràcticament tot, començant pels hàbits socials més quotidians i acabant pels discursos i les estratègies amb què inicialment els partits afrontaven les properes eleccions al Parlament. Tant és així, que darrerament semblava que s'havia evaporat del relat dels partits indepen-

La frase

“Som aquí pel mandat de l'1-O. Volem implementar aquells resultats, i és el que farem”

Laura Borràs
CANDIDATA DE JXCAT A LA PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

dentistes aquell objectiu, plantejat no fa tants mesos, d'intentar superar el 50% de vots en aquests comicis. El context actual no

semblava el més propici per plantejar-ho com a propòsit, però JxCat ha decidit rescatar-lo amb un compromís afegit: si les formacions obertament sobiranistes aconseguixen trencar aquesta barrera de suport electoral, i s'entén que la llista encapçalada per Laura Borràs té responsabilitats de govern, es proclamarà la república. “És el que farem”, va sintetitzar ahir la mateixa candidata efectiva, que també va voler

emfatitzar: “Som aquí pel mandat de l'1 d'octubre i ho portem en el programa del partit. Manifestem la voluntat d'implementar aquells resultats, i és el que farem.”

Borràs va fer aquesta proclama durant la presentació del lema de campanya de JxCat, *Junts per fer. Junts per ser*. La presidenciable i número 2 a Barcelona -l'1, cal recordar-ho, està reservat per a Carles Puigdemont— representaria el primer verb

de l'eslògan, el *fer*, mentre que l'expresident a l'exili s'identificaria més amb el *ser*. Des del punt de vista logístic, la formació no té previst demanar cap crèdit bancari per sufragar els costos inherents als comicis, i tot es finançarà a través de microprestecs privats. Tots els actes previstos seran en versió telemàtica a causa de la situació de pandèmia i les limitacions en vigor, si bé en alguns també es permetrà que hi hagi públic. El 30 de gener se'n farà un de “rellevant” a Barcelona, mentre que el central s'ha programat per al 7 de febrer a Vic.

Borràs 'versus' Illa

Pel que fa al discurs, la voluntat de JxCat és portar la campanya cap a un escenari de polarització en què Borràs sigui presentada com l'alternativa al cap de llista del PSC, Salvador Illa, que serà identificat com l'aposta que sintetitza el vot constitucionalista. “Representa el 155, el feixisme i el continuisme... El que hauria d'haver fet és dimitir i marxar a casa”, va manifestar la vicepresidenta de Junts, Elsa Artadi, durant el mateix acte d'ahir. El foment de la participació electoral en una conjuntura d'incertesa màxima per la Covid, la importància de sortir de la crisi i transformar el país i la necessitat d'un canvi en l'estratègia independentista després de tres anys centrats en una actitud anti-repressiva que, segons el seu parer, no ha fet avançar el procés, seran les altres grans potes del discurs de la formació en les quals s'insistirà en els dies més immediats. ■

PDECAT

Mas alerta d'un tripartit presidit per Salvador Illa

L'expresident de la Generalitat Artur Mas va alertar ahir de “l'amenaça real” que després del 14-F es reproduïx un tercer tripartit amb Salvador Illa (PSC) de president i hi va afegir que votar el PDeCAT és el “vot útil” per evitar-ho. En un acte de suport a Àngels Chacón com a candidata a la presidència, Mas va assegurar que el seu partit pot tenir la “clau de la governabilitat” en comptes de la CUP. ■ REDACCIÓ

JXCAT

Suspensió per al president de Reagrupament

JxCat ha suspès de militància el president de Reagrupament, Josep Sort, que era el número 65 de Barcelona. Així ho va decidir per unanimitat la formació poc després que el mateix Sort expliqués que plegava per la polèmica suscitada a les xarxes socials per comentaris masclistes i xenòfobs o que es referien als espanyols amb to despectiu. Sort, però, va denunciar “guerra bruta”. ■ REDACCIÓ

PP

El secretari general dimiteix i no serà diputat

El diputat i secretari general del PP a Catalunya, Daniel Serrano, va dimitir ahir de totes les seves funcions i de ser el número 4 de la candidatura. Ho va decidir per la investigació que té oberta el TSJC per un presumpte delictes d'agressió sexual a una companya. El PP ha obert un expedient informatiu per aclarir-ho. Serrano vol preparar la seva defensa i demostrar que és “innocent”. ■ REDACCIÓ

COMUNS

Albiach reclama polítiques valentes

Els comuns seran la “condició imprescindible i indispensable per fer polítiques d'esquerra des dels governs”. La candidata Jèssica Albiach va presentar ahir el lema *El canvi que Catalunya mereix* per a la campanya electoral i va demanar la confiança dels ciutadans per impulsar “polítiques valentes”. Va presentar la llista com a garant de les esquerres. ■ REDACCIÓ

ERC reivindica un “front ampli” que lideri el país

Redacció
BARCELONA

De cara a les eleccions que s'albiren, i que ja es dona per descomptat que seran el 14 de febrer, ERC es reivindica com “la clau” per garantir un “front ampli” que lideri una nova etapa a Catalunya. Aquest és el discurs que va voler emfa-

titzar la secretària general adjunta dels republicans, Marta Vilalta, durant la presentació de la campanya de la formació *Via àmplia a la independència*. Vilalta va fer una crida a “sumar forces” amb la resta de formacions independentistes en un projecte, això sí, liderat per ERC, que hauria de pivotar so-

bre els dos grans eixos que faran “aixecar el país”: la república i la superació de la crisi. Vilalta també va dir que el seu “adversari” són els socialistes, amb els quals tenen una relació “com amb qualsevol altra formació”. “De vegades hem de negociar, d'altres hem de contraposar”, va manifestar. ■

Marta Vilalta amb la imatge i el lema de campanya que ERC utilitzarà en aquesta campanya electoral ■ EPA

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

Número 1 d'ERC a Tarragona

Raquel Sans Guerra

“És complicat ser d'ERC a Twitter, però no quan en surts”

CRÍTICA EXTERNA “D'on més pateixen les comarques de Tarragona és dels incompliments de l'Estat” ... **I INTERNA** “Crec que les eleccions haurien d'haver estat abans, sens dubte”

Marc Rovira
TARRAGONA

Com es preparen unes eleccions amb tanta incertesa?

És complicat, perquè és una situació plena de dubtes. D'una banda, ens trobem amb la pandèmia, que afecta tot el món i que genera molt desconeixement. A més, en el cas català, hi hem de sumar les incerteses jurídiques, que comencen amb la inhabilitació del president Torra i que segueixen, ara, amb el fet que no es respecta una decisió acordada per la mesa de partits, on la totalitat dels grups parlamentaris vam prendre una decisió.

Carreguen les culpes del canvi de data al TSJC per no pensar en què es va fer malament amb el decret de convocatòria?

Sempre hem de ser molt autocrítics però ara resulta que, de cop i volta, tothom sap com s'ha de fer un decret en una situació excepcional, sobre la qual ningú tenia cap coneixement. Jutjar una situació d'aquesta complexitat està bé que es faci, però no sé si és el més oportú a l'hora de no seguir generant incerteses. Això que estem vivint no havia passat mai abans, no estava recollit enllac i no està previst a la legislació.

Amb tant d'enrenou, acaba tenint preferència per anar a votar el 14 de febrer?

El govern de la Generalitat prioritza la salut, més enllà de qualsevol interès de partit. Hem escoltat els experts en l'àmbit sanitari i, si ens mirem les dades, ens amoïnen. En aquest con-

El 20-S li dispara la vocació

Raquel Sans és periodista de formació (té una llicenciatura en periodisme i un postgrau en periodisme sociolaboral per la Universitat Autònoma de Barcelona). Més acostumada a seguir campanyes electorals des de darrere d'un teclat d'ordinador que no pas figurant com a cap de llista, admet que fins no fa gaire li era difícil imaginar-se en el primer pla de la política. Es va afiliar a Esquerra l'any passat i confessa que els fets del 20 de setembre del 2017 a les portes de la conselleria d'Economia li van despertar les ganes d'implicar-se activament en l'agenda del país. Sans havia estat la cap de gabinet d'Òscar Peris, delegat del govern a Tarragona. Tots dos van ser destituïts amb l'aplicació de l'article 155 i, dies després, en saber que hi havia una macrooperació policial i una mobilització ciutadana davant d'Economia, van decidir anar plegats a Barcelona “per donar suport als companys”. Inesperadament, a Sans li va tocar fer de presentadora dels actes i discursos que es van succeir des de dalt l'escenari que es va improvisar davant la seu del departament. El contacte que va mantenir amb Jordi Cuixart i Jordi Sànchez –“no els coneixia”, diu– li va fer créixer la indignació quan va veure que els havien detingut. Ara manté un estret contacte amb una altra víctima de la repressió: Carme Forcadell.

text, el millor escenari és el 30 de maig. Ara bé, si ho enfoquem des de l'òptica de les incerteses per a la ciutadania, a vegades em pregunto si no seria millor anar de dret al 14 de febrer i votar. Perquè ens podem trobar que el 8 de febrer, a només sis dies de les eleccions i amb tota la maquinària electoral engegada, un tribunal decideixi que s'han d'anul·lar. Aquesta possibilitat em preocupa molt perquè, evidentment, multiplicaria la desafecció.

Apostar per ajornar les eleccions ve a donar per fet que som incapaços de fer-ho bé, que no sabríem anar a votar sense augmentar el risc de contagi. No és una desconfiança per als ciutadans?

És clar que seríem capaços de fer-ho bé, igual com els restauradors són capaços de fer les co-

ses bé o el món de la cultura, també. El problema és la interacció social i, per més bé que es faci, mobilitzar milions de persones en un mateix dia genera interacció social. Sabem poques coses del virus, però sí que sabem que la interacció genera contagis. Li estem demanant a la gent que no vagi als seus municipis a veure els seus familiars. Jo mateixa fa un mes que no veig la meua germana ni el meu pare. Estem demanant uns esforços personals molt grans i, de cop i volta, resulta que hem d'abocar la gent al carrer i augmentar la interacció social.

És fàcil pensar que aquest escenari pugui afectar la participació i disparar l'abstenció.

Es calcula que fins a 200.000 persones podria ser que no participessin en les eleccions per por o per impossibilitat de mo-

bilitat. Nosaltres hem de garantir la salut i la democràcia i, en aquest cas, democràcia implica que el màxim de persones que ho vulguin puguin exercir el seu dret a vot. Si ja tenim alguns indicis que la por al virus pot minvar la participació, això ens hauria d'amoïnar a tots, no només el govern. No estem parlant de gent que no va a votar per una decisió voluntària.

En un context de descrèdit generalitzat de la política i, en concret, de desencís de l'electorat independentista, la pandèmia li serveix al govern d'ex-cusa perfecta per justificar que baixi la participació?

Molts cops perdem de vista el context en què s'està gestionant aquest govern, i crec que ho hem de valorar. La pandèmia està afectant a tot el món i ens ha agafat a tots descol·locats, fins i tot els científics. En el nostre cas, a més, no hem d'oblidar la repressió, perquè segueix vigent. Fixem-nos que ha passat amb el conseller Bernat Solé. El conseller encarregat d'organitzar les eleccions és el primer alcalde inhabilitat per l'organització de l'1 d'octubre. Res és gratuït, hi ha qui contribueix a accentuar aquest sentiment de frustració. Un govern sense president, perquè així ho ha decidit un tribunal, ha de gestionar una pandèmia.

Però el mateix president Quim Torra ja va dir, fa un any, que la legislatura estava esgotada. I no havia esclatat la pandèmia. Crec que les eleccions haurien d'haver estat abans, sens dubte, però qui tenia la potestat de convocar-les era el president

Torra, i no ho va fer. A partir d'aquí podem lamentar-nos molt, però la realitat és la que tenim i és amb aquesta realitat que ha de conviure aquest govern, que està assumint totes les responsabilitats en un context de màxima complexitat. Moltes de les decisions a què ha de fer front no són pròpies ni voluntàries.

Les relacions entre els dos partits que governen són tan dolentes com sembla? Sí.

I de qui és culpa?

Com en qualsevol relació de parella, en aquest cas de coalició, tothom té la seva part de culpa i de responsabilitat. I insisteixo en el tema de la repressió, que busca erosionar en totes les seves dimensions.

Es va afiliar a ERC fa un any. A banda de les crítiques de partits allunyats de l'independentisme, ha vist com els acusen de traïdors fins i tot els seus aliats polítics. Ha escollit l'època més difícil per militar-hi?

És complicat ser d'Esquerra a Twitter; quan en surts no ho és, perquè connectes amb la majoria de la societat. La major part de la gent vol seure i parlar i vol una llei d'amnistia per posar fi a aquesta repressió que afecta els que són a presó, els que són a l'exili i tots els que venen darrere.

Raquel Sans aspira a repetir escó al Parlament. Abans estava més avesada a seguir les campanyes des de les cadires de premsa ■ EPA

la reindustrialització a partir del desmantellament de les nuclears. Els incompliments i la manca de previsió estratègica ajuden a entendre aquesta sensació de desafecció. Les Terres de l'Ebre són un territori que té unes comunicacions molt complexes, una situació demogràfica preocupant, amb un envelliment de la població, i cal donar-hi resposta.

Quins reptes planteja impulsar al llarg de la legislatura?

L'hidrogen verd per mi és el gran projecte de futur de les nostres comarques, i em refereixo tant al Camp de Tarragona com a les Terres de l'Ebre. Implica la reconversió de la indústria química i la substitució de la nuclear. Ho necessitem per garantir els llocs de treball i hem de posar la mirada en el 2050, en què hi ha uns objectius de neutralitat climàtica fixats per la Unió Europea. I els projectes del Camp de Tarragona o de les Terres de l'Ebre no poden ser només projectes territorials, han de ser projectes de país i, per tant, han de tenir el suport del govern de la Generalitat.

La química és un pal de paller de l'economia d'aquest territori; l'altre és el turisme. Passa per una època difícil.

La crisi ens ha ensenyat algunes dificultats i reptes que tenim amb el turisme. Municipis com Salou, amb una aposta molt determinada per un tipus de turisme, estan entre els que més han patit aquesta crisi. Hi ha dades en matèria econòmica que són importants d'analitzar. La renda *per capita*, per exemple. Al Camp de Tarragona només un municipi supera la mitjana catalana: Altafulla. Aquesta crisi ha arrossegat la contractació en negre, això vol dir que ha deixat un gran nombre de persones sense cap cobertura social.

Aposta per replantejar el turisme, però quan anava com un tro i cada any encadenava rècords, a tothom li semblava bé aquest model turístic.

Cada estiu era de rècord, però Salou està 26 punts per sota de la renda *per capita* mitjana a Catalunya. Potser era de rècord només per a alguns. Jo vull un model que sigui sostenible des del punt de vista turístic i que tingui en compte el global de les nostres comarques. Cal una planificació estratègica, perquè som un territori privilegiat.

Què en pensa, del projecte BCN World?

Tinc dubtes que es faci. ■

5 coses que no sabies...

Un matís, d'entrada.

Raquel Sans és periodista. Atesa la coincidència de noms i de professió amb la conductora de l'informatiu de TV3, per evitar equívocs durant molt de temps va encapçalar el seu compte de Twitter amb l'avertència que ella no ha presentat cap Telenotícies. Ara hi detalla que és mare de família nombrosa.

La partida es juga a Valls.

La candidata d'ERC per Tarragona és de Valls. La capital de l'Alt Camp viurà un duel a tres bandes en els propers comicis. També són de Valls la candidata del PSC, Rosa Maria Ibarra, i Albert Batet, cap de llista de Junts.

L'oportunitat d'enterrar Tabàrnia.

Ciutadans va ser la llista més votada a Tarragona en les darreres eleccions al Parlament. Sans assenjala que "és evident que no tornarà a passar" i pensa que ERC està davant la seva gran oportunitat de guanyar, per primer cop a les comarques tarragonines, unes eleccions al Parlament. La candidata posa com a exemple el cas de Pau Ricomà a la ciutat de Tarragona, on Alejandro Fernández (PP) "s'havia postulat com la gran esperança de governar a Tabàrnia".

Incòmoda amb els correbus.

"No m'agraden", respon obertament quan se li pregunta què pensa dels correbus, una tradició fortament arrelada a les Terres de l'Ebre i, sobretot, a Amposta, ciutat on governa ERC amb majoria folgada.

El llum verd a Carles Castillo, "a foc lent".

La candidata explica que la incorporació de l'exsocialista Carles Castillo (número 4 a la llista) es va produir "a foc lent" i defensa que és reflex del grau de maduresa del partit. "Des del punt de vista polític estem convençuts que el moviment independentista ha de créixer", diu. Raquel Sans manifesta que el fitxatge de Castillo dona "coherència" i permet "arribar a públics als quals amb els perfils més tradicionals d'Esquerra és complicat arribar".

Al Camp de Tarragona només un municipi supera la mitjana catalana de renda 'per capita'

Aquesta situació de desgast i descontentament de l'electorat és més acusada a les comarques de Tarragona? Li ho pregunto pel mantra que repeteix que és una regió que se sent especialment desatessa i maltractada.

D'on més pateixen les comarques de Tarragona és dels incompliments de l'Estat. La Generalitat té responsabilitats, és clar, sempre s'ha de fer autocrítica. Però fixem-nos en el tema de les xarxes elèctriques tancades que han de servir per millorar la competitivitat de la indústria química. La senadora Laura Castel està fent una feina en aquest tema i al novembre va tornar a preguntar a la ministra pel desplegament d'aquestes xarxes tancades. La resposta va ser que "sí, sí, això està per caure", però som al febrer i el reglament per implementar-les no és vigent. Un altre exemple el tenim en el corredor mediterrani o en l'A-27,

Em van semblar fora de lloc les declaracions del conseller Sàmper sobre els sensors

que segueix sense estar acabada. És un incompliment darrere l'altre. Malauradament, les bases estratègiques del nostre territori no depenen de la Generalitat, i és l'Estat qui ha incomplert.

La xarxa de sensors per detectar fuites a la petroquímica sí que depèn del govern de la Generalitat i també està bloquejada.

Sí, i s'ha d'accelerar. S'ha de fer en comú amb les empreses. Però, en el cas de la xarxa de sensors, estem parlant d'un compromís des d'aquest estiu passat. La transposició de la directiva europea sobre les xarxes tancades és de l'any 2008. Posem-hi context.

Vostè viu aquí i ha estat a la comissió parlamentària sobre la seguretat a la indústria química. Amb quina cara es fa campanya electoral després que el conseller Sàmper digués que

La desafecció de la gent de les Terres de l'Ebre està totalment justificada

no hi ha diners per a la xarxa de sensors perquè el govern es mou per "prioritats"?

Em va semblar fora de lloc, que digués això. Perquè d'entrada és mentida. L'alcalde Pau Ricomà, l'endemà d'aquelles manifestacions, va trucar a vicepresidència del govern i es va assegurar que la partida pressupostària existeix. Però qui ha de fer la feina és el Departament d'Interior i el de Territori. No es tracta només de diners, es tracta de portar a terme la feina.

Com a diputada per Tarragona també li toca representar les Terres de l'Ebre. Li sembla encara més justificat el sentiment de desafecció que puguin sentir els ciutadans d'aquelles comarques?

Està totalment justificat, només cal que ens mirem la línia R15, una vergonya, o l'estat en què es troba el delta de l'Ebre. Hi ha la necessitat de plantejar

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El dret a votar amb salut

CONFLICTE • La celebració dels comicis en plena pandèmia enfronta el dret a la salut amb el dret de participació dels ciutadans **GARANTIA** • La possibilitat de vot per correu anul·la qualsevol impugnació de votants per un tema sanitari

Jordi Panyella
BARCELONA

Si un ciutadà, ex-Mosso d'Esquadra, ha pogut presentar un recurs contra la decisió del govern d'ajornar uns mesos les eleccions i la justícia li ha donat la raó, per què ara qualsevol ciutadà que consideri que les eleccions no s'han de celebrar per una qüestió sanitària no pot presentar una impugnació i aturar el procés electoral? Els experts juristes consultats per aquest diari reconeixen que en aquesta vida qualsevol resolució administrativa, com és ara un decret de convocatòria de les eleccions, "és impugnable", però la cosa tampoc és tan senzilla.

El debat jurídic que se suscita ara és una clàssica confrontació de drets; en aquest cas, si ha de prevaldre el dret a la salut davant el dret a la participació dels ciutadans en la cosa pública. Aquest segon rep la categoria de dret fonamental en la Constitució Espanyola i, per tant, estaria un esglau per sobre del dret a la salut, que també hi és recollit, com és evident, però sense que es desplegui amb una protecció especial, segons els juristes.

En un eventual recurs per demanar aturar les eleccions, inat per un ciutadà que considerés que el fet d'anar a votar posa en risc el seu dret a la salut, els especialistes consultats coincideixen a dir que en aquest cas els tribunals ho tindrien fàcil per desestimar la sol·licitud. Hi ha una forma de participació en els comicis que és molt fàcil i que garantiria als votants no haver d'interactuar amb altres votants i, per tant, preservar la salut. Es tracta del vot per correu.

La votació telemàtica, encara en fase de desenvolupament, serviria ara per fer unes eleccions sense risc de contagi ■ Q. PUIG / ARXIU

Els especialistes en dret administratiu, dret públic i dret constitucional consultats, tots coincideixen a citar la fórmula del vot postal com la manera més fàcil de garantir el dret a vot dels ciutadans, sense posar en risc la seva salut ni trepitjar aquest dret. A falta d'un sistema de votació telemàtic desenvolupat, la forma de participació a distància és la convencional del vot per correu. El votant no cal ni que acudeixi a l'oficina de Correus, ja que demana la documentació i aquesta li arriba a casa.

Aquest és un sistema de vot que garanteix el dret dels ciutadans, però aquesta fórmula no soluciona el

problema que es pot presentar a una part concreta de la població implicada en els comicis i que són els presidents i vocals de les meses electorals i tot el personal de serveis públics, com ara policies, que hauran de treballar aquell dia. Per aquests col·lectius, els juristes també coincideixen a dir que és l'administració que està obligada a garantir el seu dret a la salut amb totes les mesures que siguin capaços de desplegar.

Per garantir el benestar d'aquestes persones, la millor fórmula seria la de la vacunació i, de fet, ja es va dir en el seu dia que el personal de les meses seria vacunat, però ha

El precedent
Aquests dies tothom mira cap a Euskadi i Galícia, on es va decidir ajornar les eleccions i, quan es van fer, es va vetar el dret a vot a la població contagiada de Covid-19, "i no va passar res", com recorda un jurista. Quan aquestes decisions es van prendre, les condicions eren més dures i hi havia confinament domiciliari.

passat el temps, no s'ha fet, i a menys de tres setmanes pel 14 de febrer la possibilitat s'ha de descartar perquè no hi ha temps material de subministrar les dues dosis necessàries. Les administracions implicades en la celebració de les votacions ja estan treballant per establir aquestes mesures de seguretat per a la salut, una altra cosa és si seran suficients pel grau de desenvolupament de la pandèmia.

Amb aquests elements de debat damunt la taula, els juristes entenen que, sigui quina sigui la decisió final, "serà dolenta" i un dels dos drets en col·lisió sempre sortirà perjudicat. ■

El TC debatirà aquesta setmana el primer recurs del judici del procés

Redacció
MADRID

El Tribunal Constitucional (TC) abordarà aquesta setmana el primer recurs contra la sentència del procés. Serà en un ple en què és previst que es debati la proposta del ponent d'avaluar la competència del Tribunal Suprem per jutjar els líders

independentistes catalans.

El debat se centrarà en el recurs de l'exconsellera Meritxell Borràs, que va ser condemnada a un any i vuit mesos d'inhabilitació i a una multa de 60.000 euros per un delictes de desobediència. Borràs va recórrer al TC perquè va considerar vulnerats diversos

dels seus drets fonamentals, com el del jutge preterminat per la llei, perquè estima que qui havia d'haver-la jutjat és el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i no el Suprem.

El Constitucional estudiarà l'esborrany de sentència del magistrat i ex fiscal general de l'Estat Cándido Conde Pumpido, en el

qual planteja donar suport a la tesi del Tribunal Suprem i avaluar la seva competència per jutjar aquests fets. Un plantejament d'especial rellevància, segons fonts judicials, atès que, si es confirma, serà aplicable per a la resta de condemnats, que han recorregut contra aquesta mateixa qüestió des de l'inici de la

L'exconsellera Meritxell Borràs ■ ORIOL DURAN

causa. I també perquè podria interpretar-se en clau de resposta a la justícia belga, que recentment va avaluar el rebuig de lliurar a Espanya l'exconseller Lluís Puig, un dels líders independentistes que no va ser jutjat perquè va fugir del país, perquè considera que el jutge del Suprem Pablo Llarena no era competent per dictar l'euroordre contra ell. Encara més, alguns condemnats es van servir d'aquesta resolució per demanar la seva llibertat i la mateixa Borràs la va aportar al TC perquè la tingués en compte. ■